به اعتقاد اغلب کارشناسان داخلی علت اصلی فلاکتی که گریبان گیر فوتبال باشگاهی و ملی شده در ابتدا دخالت سیاست در ورزش و در ادامه بازیکن سالاری و پرداخت های نجومی به بازیکنان درجه چندمی که توان فنی فوتبال ما را به پائین ترین سطح رسانده است!

سالهاست که عرب ها از ما جلو افتاده اند؛

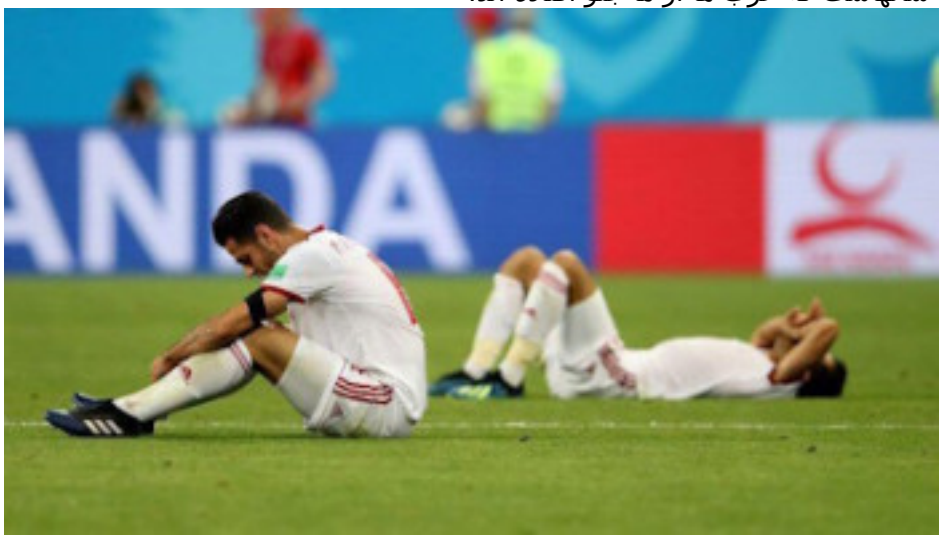

سیدفریور موسوی| اسپادانا خبر

سالهاست که حضور بازیکنان طراز اول خارجی را دیگر در تیم های باشگاهی کشورمان حس نمی کنیم . شاید بتوان گفت بعد از دو بازیکن آس ارمنستانی سپاهان یعنی آرمناك پطروسیان و لئون استپانیان که تازه از بازیکنان درجه اول اروپا هم نبودند باشگاههای ایرانی حتی بازیکنانی در هم طراز آن دو به خود ندید البته اگر دو سه بازیکن ازبکستانی که فوتبال شان به فوتبال ایران نزدیك است و از هوش بالا و قدرت بدنی مناسبی برخوردار بوده را به زیر رادیکال ببریم.

دلارهای غیر نفتی مان در برابر دلارهای نفتی کشورهای عرب حوزه خلیج همیشه فارس جذابیت چندانی نداشته ضمن آنکه رخنه سیاست در ورزش حرف اول را در تضعیف ورزش کلی کشور می زند.

سالهاست که فوتبال اعراب گوی سبقت را از ما ربوده و دلیل اصلی آن را میتوان در سرمایه گذاری برروی تیم های پایه و در ادامه عدم دخالت سیاست در ورزش این کشورها بیان کرد ضمن آنکه در این میان خرید بازیکنان مطرح و به روز فوتبال دنیا را نبایستی نادیده گرفت یعنی دقیقا" نقطه مقابل فوتبال در کشورمان!

البته از وجود استعدادهای بالقوه، ناب و جوانان مستعد ایرانی در اکثر رشته های ورزشی کشورمان از جمله فوتبال نمی توان به راحتی چشم پوشی کرد اما در مقابل ما کشورهای عرب حاشیه خلیج همیشه فارس با تابعیت دادن به بازیکنان مطرح و گرانقیمت خارجی مانند کشورهای آفریقایی و اروپایی و دادن ملیت عربی به آنها توانسته اند در رده های باشگاهی و ملی همانند کشور قطر با تیمی چند ملیتی فوتبال خود را به رخ آسیا و جهان و فوتبال ما بکشند و این درحالی است که دلارهای نفتی بی زبان به عنوان تنها سلاح و پشتوانه اصلی جذب این بازیکنان به حساب می آید.

نمونه بارز آن حضور کریستیانو رونالدو پدیده تمام ناشدنی پرتغالی فوتبال در لیگ باشگاهی عربستان سعودی و جهان است که بخاطر پول هنگفت عربها چند سالی است باعث رونق فوتبال عربستان سعودی و کشورهای غرب آسیا شده است اما اینها را گفتیم تا برسیم به فوتبال ایرانی که سالیان نه چندان دور آقای فوتبال آسیا بوده و اینك در جایگاه بیست و چندم رنکینگ فیفا جا خوش کرده است.

فوتبال باشگاهی مان بگونه ای ضعیف و ناتوان شده است که باشگاه های ایرانی مي بایستی با سلام و صلوات در رده های ۲ و ۳ آسیا بازی کنند و در سطح ملی فوتبال کشورمان در برابر تیم هایی چون ازبکستان در انتظار پیروزی به سر ببرند. به اعتقاد اغلب کارشناسان داخلی علت اصلی فلاکتی که گریبان گیر فوتبال باشگاهی و ملی مان شده است در ابتدا دخالت سیاست در ورزش و در ادامه بازیکن سالاری و پرداخت های نجومی به بازیکنان درجه چندمی داخلی و خارجی است که توان فنی فوتبال ما را به پائین ترین سطح اش رسانده است!

اما مشکلات فوتبال باشگاهی مان اینك گریبان گیر تیم ملی فوتبال کشورمان شده است و این در حالی است که هنوز باشگاه ها نتوانسته اند بازیکنان جوان و شایسته ای را به تیم ملی معرفی تا پا به سن گذاشته ها از این تیم خداحافظی نمایند و این در شرایطی است که حدود چهارماه تا رقابت های جام جهانی زمان باقی است و تیم ملی فوتبال کشورمان اندر خم یك کوچه مانده است! و این یعنی اینکه سالهاست کشورهای عربی فوتبالشان را از ما و آسیا جدا کرده اند و ما دیگر آقای فوتبال آسیا نیستیم!

برچسب ها: تیم ملی [1]